

הקרב בבמות (ציבור ויחיד)

קיז. - קיח. הברייתא בשלימותה משולבת עם דברי הגמרא בקיצור.

מקריבין באהל מועד שבגלגל.
וכאן וכאן לא קרבו יחיד אלא עולה ושלמים בלבד.
מאי מעמייהו דרבנן אמר קרא: איש כל הישר בעיניו יעשה
איש - ישרות הוא דליקרוב חובות לא ליקרוב,
וצבור - אפי' חובות ליקרוב.
חכמים היינו תנא קמא ?
אמר רב פפא קרבו נסכים במדבר איכא בינייהו.

ת"ר כל נידר ונידב היה קרב בכמה.
שאין נידר ונידב אין קרב בכמה.
מנחה וניירות קריבין בכמה; דברי רבי מאיר.
מאי מעמא דרבי מאיר?
דאמר קרא: לא תעשון ככל אשר אנחנו עושים פה היום
אמר להן משה לישראל:
כי עייליתו לארץ - ישרות תקריבו, חובות - לא תקריבו.
מנחות וניירות ישרות נינהו.

רבי שמעון אומר:
אף צבור לא הקריבו אלא פסחים וחובות שקבוע להן זמן.
מ"ט דרבי שמעון?
דכתיב ויעשו בני ישראל את הפסח בגלגל - פשיטא!
אלא הא קמ"ל:
דחובות כעין פסח - הוא דקרבי, הא לאו כעין פסח - לא קרב.
תני תנא קמיה דרב אדא בר אבהו:
אין בין כמה גדולה לכמה קטנה אלא פסח וחובות הקבוע להן
זמן.
א"ל תתרגם מתניתך בעולת חובה דאיכא עולת נדבה.
דאי חטאת - חטאת נדבה מי איכא?
ולוקמה במנחת חובה דהא איכא חביתין?
קא סבר אין מנחה בכמה

וחכמים אומרים: לא קרבו יחיד אלא עולות ושלמים בלבד.
ורבנן?
אין מנחה בכמה. ניירות - חובות נינהו.
.... הכי איתמר: אמר שמואל:
מחלוקת בעולה ושלמים;
אבל בחטאת ואשם - דברי הכל חובות נינהו ולא קרבי.
רבי יהודה אומר: כל שהצבור והיחיד מקריבין באהל מועד
שבמדבר -
מקריבין באהל מועד שבגלגל.
מה בין אהל מועד שבמדבר לבין אהל מועד שבגלגל?
אהל מועד שבמדבר לא היו במות מותרות,
אהל מועד שבגלגל היו הבמות מותרות.
ובמתו שבראש גגו לא היה מקריב עליה אלא עולה ושלמים.
ורבי יהודה אמר לך:
כי כתיב הישר - אבעיניו הוא דכתיב.
אבל בכמה גדולה - אפילו חובות נמי ליקרוב....
וחכמים אומרים: כל שהצבור מקריבין באהל מועד שבמדבר -

סיכום המחלוקת בקרבנות שהוקרבו בתקופת גלגל

במת יחיד - "ישרות"				אהל מועד - במת צבור				
קרבנות נזיר		קרבנות יחיד		קרבנות צבור		נסכים	קרבנות	
עולה ושלמים	חטאת ואשם	מנחה	עולה ושלמים	חובות	נדבות			
✓	x	✓	✓	x	✓		✓	רבי מאיר
x	x	x	✓	x	✓	x	✓	חכמים - 1
		x	✓	✓	✓		✓	רבי יהודה
		x	✓	✓	✓	✓	✓	חכמים - 2
			✓		✓		רק חובות שקבוע להן זמן ושיש כנגדם בנדבה	רבי שמעון

- **רבי מאיר** איירי בבמה קטנה, כי בגדולה ודאי קרבו חובות.
יש מנחה בבמה. העולה ושלמים של נזיר באים ע"י נדיבות לבו להיות נזיר.
- **חכמים 1** - אין מנחה בבמה. הנזיר מרצונו אסר עצמו ביין - אבל הקרבנות באים כחיוב, ואינם "ישרות".
לא קרבו נסכים במדבר ובבמה עד משכן שילה אחר ירושה וישיבה.
- **רבי יהודה** - ההגבלה להקריב רק "ישרות" חלה רק על במה שהיא לפניו בכל מקום (אשר תראה).
- **חכמים 2** - אין היחיד "איש" מקריב חובות אפילו בבמה גדולה, אלא "ישרות" בלבד.
קרבו נסכים במדבר ובבמה (דלא כחכמים 1)
- **רבי שמעון** - חולק על כל התנאים הנ"ל בענין קרבנות הצבור. רק אלו שיש להם שני מאפיינים:
1. שקרבים בזמן קבוע. 2. שיהיו מסוג הקרבנות שקרב בנדבה ולכן קרב בבמת יחיד; כגון עולה ולא חטאת - שאינה באה בנדבה, ואפילו לא שלמים - שבציבור כבשי עצרת הם קדשי קדשים ושלמי יחיד הם קדשים קלים.